

Arrest

nr. 216 429 van 7 februari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2018 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A.-S. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 17 november 2017 een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar. Deze

beslissing, die op dezelfde datum aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster reeds eerder op 4 april 2014 een inreisverbod van drie jaar betekend werd. Uit de databank van de Raad blijkt niet dat verzoekster een beroep ingediend heeft tegen voormeld inreisverbod, zodat dit definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Er blijkt niet dat voormeld inreisverbod in werking is getreden.

2.5. Nergens in de Vreemdelingenwet leest de Raad dat inreisverboden cumulatief kunnen worden opgelegd. De Raad wijst er in deze ook op dat verweerder ter terechtzitting uitdrukkelijk erkent dat inreisverboden niet cumulatief kunnen worden opgelegd. Huidig inreisverbod kan derhalve geenszins worden aangegrepen om verzoekster onderhevig te stellen aan een inreisverbod voor in het totaal zes jaar.

2.6. Gevraagd ter terechtzitting naar het belang dat verzoekster nog meent te kunnen laten gelden bij huidig beroep – gelet op de vaststelling dat verzoekster op heden nog steeds onderhevig is aan het inreisverbod *d.d.* 4 april 2014 van drie jaar en dat inreisverboden niet cumulatief kunnen worden opgelegd – stelt verzoekster zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad merkt hierbij op dat wanneer het belang van verzoekster in vraag wordt gesteld, zij hieromtrent een duidelijk standpunt dient in te nemen en de nodige gegevens dient aan te brengen die uitsluitel geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). Door zich louter te gedragen naar de wijsheid van de Raad, blijft verzoekster hiertoe in gebreke.

Het beroep is, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA